

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Dimarts 16 de Febrer de 1897

Núm. 3.194

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	P. 1
a províncies trimestre.	3'50
Extranger y Ultramar.	1
Anuñels, à preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, 7 (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquí, plassa Sant Jaume, 2.
No's retornen los originals encara que no's publiquin.

GRANS CRIADERS DE CEPHS AMERICANS EHISPANO-AMERICANS

EN
Montmeló, Parets, Montornés y Moncada

25 hectàrees de Plantacions

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

Propietaris viticulors, proveïdors dels principals Centres, comarcas agrícoles, vivers i particulars del Extranger, Peninsula y Balears, premiats ab gran diploma de mérit en lo Concurs vití-vinicola de Badalona de 1892. Representació en totes las províncies d'Espanya.

Demànis ló Catáleg General núm. 9 de 1896-1897.
Empelts.—Barbats.—Estacas.—Seleccions perfectas.—Autenticitat garantida.—Pera telegramas: ANTON DELMAS, Barcelona

SUB DIRECCIÓ
Mar, 46, Valencia

DIRECCIÓ GENERAL
Ponent, 61, Barcelona

CENTRO VITICOLA DEL VALLÈS GUANOS PER A TOTS LOS CULTIUS GUANO DELMAS CONCENTRAT

FABRICA A BARCELONA Y VALENCIA

Nostres GUANOS han obtingut, y obtenen cada dia més, un èxit extraordinari en les regions de major importància agrícola. Contenen tots los elements essencials que las plantas necessitan y en la forma més convenient pera sa assimilació, enrobustint poderosament las plantas, donànsoli una gran resistència sobre las enfermetats que pesan sobre elles, augmentant lo rendiment d'un mode sorprendent.

Classificació del guano DELMAS

«Guano Delmas».—Arròs.—Adob completat é intensiu, especial pera 'l cultiu dels arròs.
«Guano Delmas».—Cereals.—Adob completat é intensiu pera 'l cultiu de Cereals, Patates, Hortalisses, Aufus, etc.
«Guano Delmas».—Vinyas.—Taronjers.—Especial pera 'l cultiu de les vinyas, taronjers y de tots los arbres.

Garantisém la composició de nostres Guanes sobre factura.

V. Y NEBOT DE ANTON DÉLMAZ

REPRESENTANT EN LA PROVINCIA DE TARRAGONA

Pere Fábregas, carrer S. Joan, 28 primer.—Reus.

SECCIÓN DOCTRINAL

La festa de Sitges

Estreno de «La Fada»

Fou d'aquelles que omplen de regositj, donchs deixan satisfet de bò de bò.

La cosa comensà com comensan casi totes les excursions, llevantse de matí y pujant al tren que 'ns transportà en algunes horas, á la meta de nostre viatje. L'impressió que 's reb al arribar á la antiga Subur es deliciosa, pero en aqueixa, haig de confessarho, no hi té res que veure l'antiquetat que sembla l'hi ha de donar aqueix nom venerable. Allí tot respira joventut y sembla, Sitges, que l'esplosiu cada dia com se fà ab les mobles, en casa de mestressa curiosa. Totas las cases tenen agradable aspecte donchs al costat del edifici megestuós y rich, s'hi troba la modesta caseta ab fatxada blanquejada de fresh. Més lo que es més tipich y hermós es lo passeig de Ribera. Passeig format per elegants palmeras y prop, propet d'allí ahont en platja de fina arena, moren las ones del bian Mediterrà. Quan arribarem, dos cuarts de nou del matí, se veja á la platja gran moviment de gent de mar, donchs arribaven algunes barcas de pescadors. Lo quadro era preciós; tenint per march lo cel blavissim, xorrejant llum, y per fondo la no menos blava y belluguita agua del mar, formavan lo primer terme, las barquetas que anaven avansant fins á encallar en la sorra, d'allí ahont las treyan los forsuts mariners, colrats pel sol, ajudats també per las mullers, fortas com ella, al crit cadenciós de «oh.... issa...a...a...»

Després de deleytarnos per llarga estona en aqueixa poètica escena, varem caminar á l'aventura, donchs fins á la tarda no teníam objectiu fixo, y pujant á la plasseta que hi hâ devant de la Iglesia parroquial, situada en ana altura respectable (25 m.) en un dels extrems del passeig de Ribera, oviràrem desde allí altre panorama no menos hermós. Per un costat las onas y per altre, lo peñich poble que 'ns albergava y al fons, la montanya.

Passàrem per devant del «Cau Ferrat» de que parlarem després y caminant, caminant, ens trobarem sense darnosen compte, assentats damunt las rocas d'un liliputiens promontori, ruixats pels esquitxos de l'agua salabrosa y allí plens tots d'iguals desitjos, un dels companys feu lectura del bell poema d'en Massó, que á la tarda havíam de sentir, traduït al llenguatge sens paraules, al llenguatge de l'ànima, per nostre genial Morera.

Mes tard y avansantse l'hora, anàrem á la estació á rebrer als amichs que venian de Barcelona y al arribar lo tren, va animarse d'una manera gran la població. Per tot arru se trobaven colletes mes ó menys nume-

rosas y succeïa una cosa, que semblava que tots éram amichs sens havernos vist mai, donchs que 'ns portava allí un mateix ideal, la consagració d'un artista estimat, que uneix en llàc indestructible l'Art y la Patria.

Fou l'hora que 's destinà á fer la visita al avuy ja célebre casa-museu «Lo Cau Ferrat», nsone-tacada, en S. Russinyol.

L'aspecte d'aquell «Cau» ab los amples finestrals del primer pis, las antigues finestras del baixos, totes tapadas ab artísticas vidrieras de colors y la bandera desplegada, ab sas ferrenyas pinturas que onejava al cim de la casa, l'hi donan ja tó original per fora. Mes de sorpresa en sorpresa se camina al entrar á dins. Jo que no puch apreciar en tot son mérit las riquesas artísticas que en Russinyol té *encauñadas*, no puch dir mes que, allí s'hi veuen quadros, mobles, esculturas, robes, tapissos, bibelots, *chinoiseries*, en profusió y en aquella artística confusió que tan bon efecte produheix. Un dels encants d'aquella casa, es sa proximitat al mar, donchs desde sas verandas se domina per complet y no sembla sino que estiga construïda en mitj de l'aigua, las ones batent en sos ciments.

Mes, l'impressió grandiosa que s'experimenta, es al pujar al primer pis, per una petita escala, tapada ab preciositats artísticas y trobarse ab una nau grandiosa, rebent llum á dolls per sos amples finestrals. Allí es ahont resideix la verdadera riquesa artística d'aquell Musseu que segons he sentit dir á persona pèrita no té rival en quant á la *ferraille*.

Penjades del sostre, se balancejan las vellas aranyes de ferro, que sens dupte en temps remots donaren claror á festas palatinas dels senyors feudals. Pans y claus de totas formes y grandarias, picaportas desde lo mes senzill á lo mes artístich que donserse puga, portas senceras ab sas vellas ferramentas, arcas de totas mides, y treballs, un llit preciosíssim, en una paraula, tot lo més rich que puga veure, en ferros vells, allí està penjat á las parets ó colatat en lloch apropiat. Junt ab tot aixó s'hi veuen dos quadros del Greco, altres quadros y objectes diversos. Pot estar orgullosa la blanca Sitges de possehir dins sos murs tanta riquesa!

A dinar á dinar, que 's fa tart y 'ns arrebatárem nosaltres mateixos al encís, fugint d'aquell lloch que 'ns captivava.

Gran moviment regnava á la fonda, ahont s'havia de demanar tanda per un piscolabis. Una volta reconfortats, sortírem al carrer esperant l' hora desiljada.

Arribà altre tren de Barcelona plé de gom á gom y conduït los professors que havien d'executar «La Fada», ab una bateria de contraixos, cellos, timpani, arpès, etc. y citém aqueixos instruments perqüe son dels que no poden portar-se sota 'l bras, y per lo tant, son los que en cassos així se veuen més.

L'impaciencia del públic escollit que esperava en lo «Prado Suburense» y que omplia totes las dependències y jardins, anava creixent fins que á las 5 tocadas, s'obrien las portes del Teatre y comensà una esceña anidissima, veientse á tothom afanyat buscant son lloch respectiu. Una mitja hora durá aqueixa convagava ni un, y la música son que

heroe del dia, en Enrich Morera y pujá en lo sitial que tenia destinat. Un aplauso calorós, com un salut al mestre, se deixà sentir en aqueix moment, y totseguit comensà la festa, executant un quarteto de la senyoreta Mercé Vidal, aventajada deixeble del mestre director, que va fer molt bona impressió y fou ben aplaudit. Després foren unes «Dansas Canadenses» de Gilson que s'executaren y que agradaren en alt grau, donats los aplaudiments que esclataren á son final.

Acte seguit, (y tot això á teló tirat), se presentà l'Sr. Russinyol y pujant al mateix estrado del que havia devallat en Morera donà lectura á un ben escrit travall

sobre l'acte que 's portava á cap, y fent present la trascendència que forsolament havia de tenir pera l'art català. Digué que no basta que á Catalunya se'l hi apliquin los adjetius de laboriosa, comersiant, treballadora, rica, sino que es precis que 's diga també l'artística Catalunya y aixó en totes las manifestacions

del Art. Féu ressaltar lo que ha fet Morera, qui dotat d'una naturalesa ardença y al mateix temps estudiada, ha tret de las cançons populars, arreplegadas per tots indrets, los fonaments pera fundar l'òpera catalana, la música que fugí de lo que avuy sentíem en

tants teatres á des quartos l'acte, música d'*organillo*, música que no diu res al ànima y que sols parla á certs sentits.

Llarchs picaments de mans, donàren á coneixer al autor d'aquell travall, lo bé que havia signat rebut per lo públic que omplia l' teatre. Y tornant en Morera á ocupar son lloch, se preparà pera comensar sa «Fada».

En aqueix moment, com si circulés per entre 'ls concurrents un fluix magnètic que 'ls obligués á executar actes consemblants, hi hagué un moviment

d'impaciencia traduït per bellugadissa y remor, quedant després lo teatre en lo més complert silenci y alzis comensà «La Fada».

Hem arribat al punt culminant de la festa. Los que fa mesos tinguerem l'inmens plaher d'assistir á la lectura de «La Fada» á casa l'mestre Morera, teniam més dalit de que comensés la obra, pérque estant ja iniciats en sas bellesas, encarque no més esbossades per l'efecte que 'ns pogué produir l'andició d'una reducció per piano, haviam d'assaborirlas ab més forsa que 'ls demés oyents.

Comensa l'obra ab una à modo d'introducció, ab le teló alsat, plena d'armonías, en las que s'hi troba 'l

sabor rústich de la escena, que representa un estany en los Pirineus, rodejat de muntanyas y boscos d'abets. Es de nit y va venint lo dia, anant desenrotllantse en l'orquestra los motius primers y anant creixent en grandiositat sinfònica á mida que va creixent la claror.

Surt un rebadà de la barraca de pastor que allí s' troba, mitj' endormiscat y atret per lo cant de la Fada que ha brollat del ayga y ab accents apassionats y plens de poesia, vol atráuressel cap al estany.

Encare mitj' adormit torna á entrar á la barraca d' ahont torna á sortir ab un pastor vell que l' hi parla del estany y de sos sobrenaturals habitants aconsellantli que'n fugi per bé seu. Aquesta escena que es dita en forma de recitals es molt bonica y ben desenvolllada per los efectes orquestrals de que está sembrada.

Per segona volta surt la Fada del Estany y aquesta vegada ab accents mes apassionats y en losque hi ha uns efectes indescriptibles d' armònia proba encare d'atràures el rabadà, que sent ja de dia y veient la hermosura d' aquella dona d' ayga, lluya per anarla á abrasser mes lo conté la veu del pastor vell que l' crida.

Aquí altre petit poema sinfònic se desenrotlla ab motius més calents y amples qu'en l'introducció, doncs la Naturalessa està ja del tot desprès, lluhint fort lo sol. Y després d' aquells compassos vé la entrada de Jausbert y Gualdalda á qui'l primer ha robat y han fugit ben alluny pera viure y morir en llur amor. Jausbert té frases valentíssimas al deixar en llibertat al cavall que ls ha portat y al invocar á la Naturalessa y plenes de ternura al dir paraulas d' amor á sa estimada.

Aqueixa escena s'allarga anant creixent sempre en interès, fins que acaba ab un duo d' amor que no pot descriuress. Al dir Jausbert la frase,

*Mira, amor meu: les neus se fonen,
l'herba's redreça y's refà, etc.*

se nota en l' auditori un moviment de frisana que 's retenia, retenia, fins que ja no pogué aturar-se y al acabar éil:

*Aquí la vida es sempre dolca
Tot es per tú, tot es per tú.*

aquell reculliment que desde la primera nota se conuerte en crit d' entusiasm que tant més va esclarir, aclamant al mestre que tingué que parar l' orquestra pera rebrer l' ovació mes espontànea que jamay mes gran á cap autor s' ha tributat. Los picanments de mans y aclamacions duraren llarg rato fins que 's reprengué l' obra repetint lo duo.

Lo que segueix fins que Gualdalda queda recolssada en un abèt, sobre l' llit de molsa y s' adorm, està brodat de frases apassionadas y tractades ab sabor molt senzill pero grans al mateix temps. En la música de Morera no hi ha que buscar efectes d' aqueixos que entusiasmals als públichs que no han rebut suficient educació musical, doncs no 'ls emplea perquè no 'ls sent en sa concepció afrevida.

Dins d' aqueix passatge de la obra hi ha un *Racconto* de Gualdalda que encisa per la ingenuitat de la frase y la dolsura dels acorts.

Segueixen després variis passatges de la Fada que enamorada de Jausbert al veurerlo dormit al costat de Gualdalda, jura que serà seu, via ó mort y á fi de que no puga defensarse quan necessiti fer ús de sas armas, l' encanta l' espasa y l' elm.

Prompte s' desperta Gualdalda que ha sentit remor y véu uns homes d' armas que desseguida endevina que van en llur busca. Crida á Jausbert y l' hi fa posar l' elm y cenyir l' espasa. Arriban els homes en escena y darrera d' ells, altres ab lo senyor d' Evol, pare de Gualdalda. D' efecte son las notes que en boca d' aquest posa l' autor y l' imprecació que llença contra l' robador de sa filla està plena de foch. Segueixen altres frases de Jausbert y l' d' Evol fa agafar á sa filla batentse ab aquell y ferintlo traïdorament. Jausbert cau mal ferit. Los servidors del assessí, increpan á aquest per sa fellonia y diu ell que es que Deu ho ha volgut, pera castigar al lliure de sa honra y mana que 'l penja en una roca damunt l' abism per mes venjansa. Sos servidors així ho fan y al retirarse maleheixen l' estany y tiran pedras al aigua pera més ferir á las fadas y genis que l' habitan. Fugen corrents doncs aqueixos indignats, fan aixecar furiosa tempestat. Página musical bonica es també aqueixa, en la obra de Morera y acaba «La Fada» ab un crit de triomf d' aquesta, abrassant a Jausbert y diuent *Ja es meu*.

Per llarg rato resonaren per la sala los aplausos calurosos dels espectadors que satisfets de l' obra així demostravan llur entusiasm. Morera tingué que sor-

tir varias vegades al palco escénich com també en Massó, autor del llibre.

En resum; una obra que ha omplert de goig els que ja coneixian á Morera en sas manifestacions musicals y que ha satisfet als que hi anaren á coneixer'l.

L' execució bé, per las circumstancies en que degué posarre l' obra, doncs aquell local no es aproposit pera semblants espectacles y gracias als pintors Russinyol y Utrillo que pintaren las decoracions, per cert ab molt gust y acert, pogué veurer's l' estany y voluntats, ab propietat.

Fém vots pera que altre dia, y no llunyá si pot ser, poguem sentir aqueixa producció en lloc mes apropiat, doncs hi guanyaran los autors y l' públich que la senti.

Acabém donant nostra coral enhorabona á Morera y Massó autors de la música y llibre per l' èxit obtingut, á Russinyol y Utrillo per sas decoracions y las gracias més expressivas al dueño del Cau Ferrat y á Collasse per ser los que ab sa bona voluntat y gracias á son entusiasme per la simpàtica causa que defensan, han fet que 's realisés lo que ab tanta vehemencia desitjavam los amants de la bona música.

F.

CRÒNICA REGIONAL

La patrioterica «Publicidad», lo periódich barceloní partidari del *perro chico*, lo defensor de las causas imposibles, en una paraula, lo plagiari deis periódichs de mayor circulación, en son número d'ahir y edició del matí (perque també es dels que fan més d' una edició, sino que 's planta á la segona) doná cabuda en sas columnas á un telégrama fassit de inexactituds y que revelan las miserias de dos ànimes apassionadas: la del Corresponsal B que firma y la de la entitat periodística.

Se refereix lo telégrama en cuestió al estreno de la òpera «La Fada», que per ser lletra y música de dos estimats y bons amichs nostres Srs. Massó y Morera, han tingut de pagar élls lo mal que nostres també bons companys de Barcelona, li han causat.

Dir que la execució de «La Fada» produí escassa sensació y que fins al final de la obra no se sentiren aplausos, es intentar fer combregar ab rodas de molí á sos millares de lectors, enganyarlos com a xinos, de jansa personal, á cualsevol petita miseria.

¡Pobre «Publicidad», fins ahont l' ha portat la especulació!

Ella que 's donava fums de sensata; ella que discutint ab son rival lo «Noticiero» s' usanava en demostrar que era'l colega més ben informat, cometre tan fenomenal planxa y tractant d' un assumptu tan apropiat á Barcelona!

¡Oh! y tot per una miseria, com dihém; puig si son critich, si son mateix Directòrs s' hagués volgut gratar la butxaca com ho hem fet nosaltres, no hauria necessitat que un corresponsal més ó menos autèntich y que fetxa desde Vilanova posés ahir en ridícul á dita publicació, doncs no hem de suposar, nosaltres, may, que una cosa tan pública se disfressi únicament per egoisme, de la manera que ho fa «La Publicidad», encara que en Carnaval ens trobém.

Los balls de disfresses donats en las societats recreativas d' aquesta ciutat en la nit de diumenge se vègeren molt concorreguts, acabant tots ells á una hora bastant avansada.

Ab la funció d' ans d' ahir se despedí de nostre públich la companyía d' òpera italiana que aquells darrers dias ha actuat en lo Teatro Fortuny.

La òpera interpretada fou «Il barbiere di Siviglia» que si en la part cantàbil anà regular y bé lo paper de Rosina, en la de mímica sortí un xich desigual.

Per excés d' original avay, no podém publicar la nostra acostumada revista del mercat queatingué lloc ahir en aquesta ciutat.

Ho faré en lo número pròxim.

Lo concert donat per la Banda municipal en lo passegí de Mata diumenge á la hora acostumada, se vegé favorescut per una distingida y selecta concurrencia, qui disfrutá ademés de las bellesas musicals de las composicions que s' executaren d' una temperatura en extrém agrable.

Segons nota que se 'ns ha facilitat per la Administració de Consums, lo recaudat ahir per varias especies puja la cantitat de 1259' pessetas.

LO SORTEIG DE DIUMENGE

En conformitat á lo disposat en la vigent lley de Reemplaçoss ans d' ahir en la sala de vistes de la ex-Audiencia de lo criminal tingué lloc lo Sorteig dels minyons concurrents al actual Reemplà del exèrcit y d' aquells á qui en los tres antetiors assistíen rabons legals d' exempció.

A continuació publiquem tots los noms y números respectius obtinguts dels minyons inscrits en dits Reemplaçoss.

Joan Royo Farnós, 1.
Joseph Quer Boule, 2.
Joseph Ferré Borrés, 3.
Joan Morrull Vicenta, 4.
Miquel Aragonés Carreras, 5.
Joan Martí Arbonés, 6.
Ramón Bofarull Vilella, 7.
Pere Bertrán Prats, 8.
Pau Brió Mestres, 9.
Esteve Codinach Martí, 10.
Enrich Vilelpla Macip, 11.
Joseph M. Palau Ventura, 12.
Domingo Sugrañes Gras, 13.
Ramón Grifoll Carreras, 14.
Pere Cañellas Figueras, 15.
Anton Recasens Soté, 16.
Pera Benejam Blay, 17.
Pau Baget Olivé, 18.
Francisco Sanahuja Serrà, 19.
Bonaventura Grau Olivé, 20.
Joseph Domingo Borrás, 21.
Vicens Gascon Campos, 22.
Jaume Ferré Foich, 23.
Rafel Grau Domenech, 24.
Joseph Colom Cort, 25.
Joseph Vendrell Balsells, 26.
Albert Lacueva Llauradó, 27.
Joan Mercadé Musté, 28.
Joan Casamajó Puig, 29.
Joseph Mariné Forns, 30.
Pere Borrás Martí, 31.
Joan Callellas Farmà, 32.
Joaquim Torrents Miquel, 33.
Plácido Figueras Solà, 34.
Joaquim Rom Salvat, 35.
Francisco Ferré Balaguer, 36.
Joan Cabré Sugrañes, 37.
Victorino Miró Sardà, 38.
Joseph Anguera Hernández, 39.
Ramón Salvat Salvat, 40.
Joseph Saludes Figuerola, 41.
Martí Alsina Martorell, 42.
Pere Aguadé Montserrat, 43.
Joseph Mas Llorens, 44.
Joseph Aguadé Polfort, 45.
Joseph Sans Fort, 46.
Pere Gregori Prais, 47.
Anton Rimundi Casanovas, 48.
Ramón M. Pié Rosas, 49.
Joseph Salesas Balañá, 50.
Francisco Camps Fortuny, 51.
Francisco Rosell Baró, 52.
Joseph Mallat Casas, 53.
Joaquim Camps Bosch, 54.
Francisco Morell Mestres, 55.
Joseph Olivé, Vagué, 56.
Estanislao Roca Domingo, 57.
Joseph Teixidó Marsal, 58.
Joan Pamies Ramos, 59.
Vicens Gesalí Elvira, 60.
Anton Sanahuja Ballester, 61.
Pere Cort Montseny, 62.
Joseph Albareda Martí, 63.
Joan Capdevila Monsó, 64.
Joseph Estivill Aloy, 65.
Enrich Marcó Borrás, 66.
Joseph Pamies Guasch, 67.
Joseph Mendoza Domenech, 68.
Joseph Marcó Balañá, 69.
Joseph Llevat Bosch, 70.
Bonaventura Fornells Juncosa, 71.
Isidro Catoli Vilà, 72.
Alexandre Frías Roig, 73.
Pere Isern Vallverdú, 74.
Joan Boltó Just, 75.
Pere Anguera Vallverdú, 76.
Joan Monsó Gispert, 77.
Joseph Miatet Mels, 78.
Joan Sanjoan Bostalla, 79.
Isaac Prunera Mestres, 80.
Eduard Argén Torrà, 81.
Joan Masdeu Folch, 82.
Gabriel Pujolà Carré, 83.
Rafel Sans Miguel, 84.
Francisco Batlle Ferré, 85.
Joseph María Ferré Llorens, 86.
Joan Gavaldó Parés, 87.
Conrat Miret Punsoda, 88.
Pere Vilà Borrás, 89.
Francisco Olivé Fortuny, 90.
Manuel Nicolau Lleó, 91.
Joseph Domènech Pujals, 92.
Joseph Montagut Sagarra, 93.
Joseph Padrol Martí, 94.
Joseph Nolla Aguadé, 95.
Gabriel Compta Guasch, 96.

Joseph Trill Prats, 97.
 Joan Torrell Roset, 98.
 Joan Pons Estapá, 99.
 Joseph Martorell Civit, 100.
 Francisco Ribas Casullerar, 101.
 Joseph María Vivas Cañellas, 102.
 Joan Solé Garreta, 103.
 Carles Molous Lleó, 104.
 Valentí Casanovas Codina, 105.
 Anton Boleda Saperas, 106.
 Felicià Mas Nolla, 107.
 Artur Escolà Martí, 108.
 Jascinto Martorell Tibau, 109.
 Joseph Ollé Basora, 110.
 Joseph Gratal Miró, 111.
 Anton Puig Martorell, 112.
 Pan Jansá Benet, 113.
 Jaume Nolla Salvadó, 114.
 Valeotí Casanovas Codina, 115.
 Lleó Ferrer Girona, 116.
 Pere Mas Calbó, 117.
 Miquel French Escolà, 118.
 Joan Salvat Mestres, 119.
 Emili Torel Miró, 120.
 Pere Font Martí, 121.
 Francisco Vidal Ventura, 122.
 Joseph Torroja Rosell, 123.
 Jaume Mestres Roca, 124.
 Francisco Macip Prats, 125.
 Rafel Dalmales Borrás, 126.
 Joseph Nogués Ferré, 127.
 Anton Puig Bergalló, 128.
 Francisco Solé Gómez, 129.
 Damià Mestre Gené, 130.
 Anton Sabaté Cetala, 131.
 Joan Pellicer Bellvè, 132.
 Joseph Fortuny Trill, 133.
 Jaume Vilà Oñoz, 134.
 Joan Marca Tomàs, 135.
 Joseph Puig Ras, 136.
 Eugeni Cuchí Anguera, 137.
 Marià Borràs Roig, 138.
 Frederich Climent Cerveró, 139.
 Anton Lladó Roig, 140.
 Joaquim Fornós Caballé, 141.
 Anton Lavila Abat, 142.
 Joseph María Bages Ruana, 143.
 Eudalt Mercadé Gebelli, 144.
 Joseph Ferré Clavaguera, 145.
 Manuel Montané Goris, 146.
 Pere Estivill Salvat, 147.
 Joan Palau Domenech, 148.
 Francisco Rull Armengol, 149.
 Pere Aulesti Figueras, 150.
 Pere Torres Blay, 151.
 Joseph Cervera Giménez, 152.
 Salvador Mercadé Gili, 153.
 Salvator Ribas Balenà, 154.
 Joseph Fontanillas Llurba, 155.
 Pau Mañé Pamies, 156.
 Sebastià Capdevila Alés, 157.
 Esteve Arcalís Julià, 158.
 Auiceto Andreu Hernandez, 159.
 Joseph Matas Rull, 160.
 Joan Mingueu Gasull, 161.
 Joan Calderó Estivill, 162.
 Gabriel Llull Alonso, 163.
 Francisco Durán Mestres, 164.
 Emili Mas Pena, 165.
 Francisco Español Salvat, 166.
 Enrich Borràs Mergalef, 167.
 Joseph López Cerverá, 168.
 Ramon Solé Serres, 169.
 Joan Simó Golarons, 170.
 Victor L. Pinsard Espí, 171.
 Joseph Puig Coll, 172.
 Francisco Beringola Vallés, 173.
 Joseph Carreras Miró, 174.
 Joan Grau Martí, 175.
 Salvador Capdevila Gené, 176.
 Sebastià Salvadó Llorach, 177.
 Joseph Pamies Gatell, 178.
 Joan Felip Pagés, 179.
 Bonaventura Guinjoan Tell, 180.
 Joan Papiol Guinovart, 181.
 Arturo Ribot Anguera, 182.
 Manuel Gebellí Maimó, 183.
 Salvador Odena Torcadell, 184.
 Joseph Solanas Mas, 185.
 Isidro Golarons Mercadé, 186.
 Pere Boleda Boledá, 187.
 Anton Mallafré Ferré, 188.
 Joseph Ral Gené, 189.
 Joseph Calbó Sugrañes, 190.
 Joseph Ramón Montilleó, 191.
 Joan Estivill Vinadé, 192.
 Andreu Fusté Vidal, 193.
 Anton Estapà Casas, 194.
 Joseph Fortuny Bieto, 195.
 Joseph Vallverdú Mariné, 196.
 Anton Enguera Blanch, 197.
 Joan Joseph Bonaventura, 198.
 Arturo Balenà Isern, 199.
 Miquel Rebull Odens, 200.
 Melchor Juanpere Joncosa, 201.
 Joan Bruno Gardí, 202.
 Jaume Sabaté Ventura, 203.
 Salvador Nogués Bosch, 204.
 Gayetano Carcolé Montserrat, 205.
 Ramón Rius Cambrà, 206.
 Andreu Amorós Olié, 207.

Marcos Ferraté Capdevila, 208.
 Enrique Falcejá Blay, 209.
 Joan Giró Colom, 210.
 Agustí Palau Ferrera, 211.
 Eduardo Solé Rius, 212.
 Pere Sebastià Figuerola, 213.
 Bonaventura Jornet Sugrañes, 214.
 Pere Rom Martí, 215.
 Joan Anguera Colom, 216.
 Martí Grau Guillermot, 217.
 Joan Rius Serra, 218.
 Anton Domingo Albareda, 219.
 Joseph Llobet Ferrando, 220.
 Pere Baldó Domingo, 221.
 Emili Saludes Rius, 222.
 Joseph Coll Cartaña, 223.
 Ramón Domingo Casenovas, 224.
 Bartomeu Estapà Casas, 225.
 Ricardo Vidal Fortuny, 226.
 Anton Sistaré Calbet, 227.
 Salvador Vila Serra, 228.
 Magí Penas Ferraté, 229.
 Anton Sugrañes Gaya, 230.
 Anton Gavaldà Sagarrós, 231.
 Joseph Sabaté Fortuny, 232.
 Anton Ferré Agramunt, 233.
 Bonaventura Cartaña Inglés, 234.
 Joan Barbará Querol, 235.
 Manuel Sans Ginestet, 236.
 Enrich Salvadó Domingo, 237.
 Daniel Montané Rabasa, 238.
 Pau Figuerola Mateu, 239.
 Pere Monné Elias, 240.
 Joseph Durán Gotzens, 241.
 Frederich Barba Ferraté, 242.
 Emili Ardevol Mercadé, 243.
 Joaquim Auqué Salvadó, 244.
 Jaume Cuadras Carnicé, 245.
 Ramón Ingles Guasch, 246.
 Joseph Ramón Salvat, 247.
 Joan Batista Ximenez, 248.
 Joseph Nogués Inglés, 249.
 Tomás Pamies Guasch, 250.
 Enrich Camps Simó, 251.
 Jaume Monné Mercadé, 252.
 Joseph Pamies Recasens, 253.
 Amadeo Brascó Juncadella, 254.
 Joseph Tomás Franciso, 255.
 Anton Níeto Navarro, 256.
 Ramón Miró Gené, 257.
 Vicens Fort Cort, 258.
 Anton Vidal Ventura, 259.
 Ramón Fonts Sedó, 260.
 Joseph Pamies Sabaté, 261.
 Salvador Carbonell Solé, 262.
 Joseph Climent Mariné, 263.
 Joseph Ribal Catá, 264.
 Frederich Company Gelabert, 265.
 Lluís Ribé Martorell, 266.
 Francisco Vallés Badia, 267.
 Manel Tribó Carreté, 268.
 Anton Marsal Rosell, 269.
 Gabriel Roig Gonzalez, 270.
 Santiago Trillas Gras, 271.
 Joseph Guinjoan Guinjoan, 272.
 Francisco Ximenez Hernandez, 273.
 Pere Llauderó Aimamí, 274.
 Anton M. Beringola Vallés, 275.
 Francisco Binefa Sales, 276.
 Joseph Gispert Gomez, 277.
 Pere Sardà Bulló, 278.
 Pau Montseny Coll, 279.
 Pau Sugrañes Marca, 280.
 Enrich Vaqué Salvadó, 281.
 Jaume Perpiñà Font, 282.
 Joseph Pallejà Prats, 283.
 Jaume Borràs Lleberia, 284.
 Joseph Batlle Mercadé, 285.
 Pere Rius Masdeu, 286.
 Joan Ferran Lopez, 287.
 Joaquim Sardà Pineat, 288.
 Fernando Abadal Prats, 289.
 Joseph Massó Sendrós, 290.
 Sebastià Salvadó Rabascal, 291.
 Anicet Llorens, 292.
 Artur March Batlle, 293.
 Francisco Torroja Artiga, 294.
 Pere Bartolí Barberà, 295.
 Anton Ribas Comas, 296.
 Francisco Roig Borrell, 297.
 Joan Isern Solé, 298.
 Miquel Casals Sotorra, 299.
 Anton Sanchez Sardà, 300.
 Miquel Ripoll Fortuny, 301.
 Carles Gili Pons, 302.
 Lluís Solanas Ferré, 303.
 Joseph Fortuny Balsells, 304.
 Anton Serra Montpeó, 305.
 Bonaventura Savé Gil, 306.
 Esteve Llecha Abella, 307.
 Anton Balenà Marcó, 308.
 Anton David Masdeu Poblet, 309.
 Joseph Fonts Marqués, 310.
 Joseph Ciurana Majó, 311.
 Isidro Ferré Cardenàs, 312.
 Conrado Felip Pagés, 313.
 Rafel Gambús Sendrós, 314.
 Lleó Ferrer Girona, 315.
 Jaume Prats Puig, 316.
 Pere Marimón Carcolé, 317.
 Joseph Pamies Bacardi, 318.

Joan Vallverdú, Roig, 319.
 Artur Palma Ferrán, 320.
 Anton Mariné Rovira, 321.
 Pau Vidal Ferré, 322.
 Joseph Boqué Basora, 323.
 Joseph Roig Roig, 324.
 Baltasar Sedó Muntany, 325.
 Joseph Paris Alsina, 326.
 Ernest Solé Ferré, 327.
 Eugeni Gispert Ballvé, 328.
 Joseph M. Pascual Escudé, 329.
 Frederich Closa Nolla, 330.
 Miquel Ventura Balenà, 331.
 Baldomero Anton Masegú, 332.
 Francisco Montaña Vilaseca, 333.
 Joseph Giol Grau, 334.
 Agustí Ollé Figuerola, 335.
 Ramon Fábregas Balenà, 336.
 Sebastià Pena Vilas, 337.
 Joseph Cavellé Muixí, 338.
 Joseph Gras Vernet, 339.
 Joseph Ferré Espaniol, 340.
 Francisco Constantí Borbonés, 341.
 Jaume Torres Clariana, 342.
 Joan Tarragó Martí, 343.
 Joseph Guasch Amiguet, 344.
 Francisco Sugrañes Torné, 345.
 Francisco Vernis Martí, 346.
 Anton Capdevila Ballester, 347.
 Pau Ramon Llagostera, 348.
 Artur Sedó Montseny, 349.
 Joseph Prats Trenchs, 350.
 Joan Ballester Llagostera, 351.
 Anton Tost Alberich, 352.
 Enrich Vidal Mir, 353.
 Francisco Pamies Gómez, 354.
 Joli Casanovas Bolarons, 355.
 Magí Francisco Recasens Anguera, 356.
 Joan Ollé Vallés, 357.
 Joseph Sans Barenys, 358.
 Joseph Fortuny Trillas, 359.
 Pere Savè Argilaga, 360.
 Anton Salvadó Boquerà, 361.
 Joan Ribas Sans, 362.
 Agustí Alonso Martí, 363.
 Esteve Domingo Borràs, 364.
 Joseph Roselló Ferrán, 365.
 Ramiro Rocamora Bernat, 366.
 Joan Basedas Aimamí, 367.
 Francisco Aluja Paigibet, 368.
 Joseph Auletia Prats, 369.
 Josep Batlle Parés, 370.
 Salvador Doménech Masdeu, 371.
 Pau Ribas Guardia, 372.
 Joan Serra Borràs, 373.
 Joseph Mercadé Gras, 374.
 Joseph Nolla Borràs, 375.
 Joseph Terrafeta Fontà, 376.
 Anton Domingo Andreu, 377.
 Joseph Monclús Macià, 378.
 Vicens Mercadé Musté, 379.
 Joseph Cartaña Pujol, 380.
 Pau Pons Veciana, 381.
 Anton Pellicer Montané, 382.
 Joseph Aragonés Riberà, 383.
 Anton Torrell Olivé, 384.
 Anton Forcadas Ferraté, 385.
 Tomás Gaspá Ferré, 386.
 Anton Abelló Pou, 387.
 Francisco Sans Oriol, 388.
 Emili Aulés Llauderó, 389.
 Joseph Garcia Capdevila, 390.
 Jaume Mestre Aragonés, 391.
 Anton Verge Dols, 392.
 Domingo Vilà Juncosa, 393.
 Jesús Padrol Carbonell, 394.
 Miquel Macip Pardell, 395.
 Joseph Bernat Borràs, 396.
 Antoni Antolí Sardà, 397.
 Joseph Pedret Millau, 398.
 Pere Pedreny Guasch, 399.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Julià.
 Sant de demà.—Sant Aleix.

• SE • RETRATA •
 TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
 'LS LABORABLES A PE-
 TICIO.
 NOVAS FOTOGRA-
 FIAS EN CO-
 LORS.
 OPERA tots
 LOS DIUMENGES.
 TORRES. — FOTOGRAFO —
 Passeig de Mata, 12,
 REUS
 Dias de despalg tots los festius.

